

indeholder, hvad der staar i Kontrabogen, men ogsaa hvad der staar i Bemandingslisten, saaledes at man paa eet Sted har samlet, hvad der skal være Grundlag for Afgjørelsen af en mellem Parterne optaaet Tvist. Jeg tilstaar imidlertid, at den anden Side af Vaterskoutforretningerne, nemlig den, at optræde mæglende i disse Forhold, har for mig en nok saa stor Betydning, thi selv ganske affet fra de eiendommelige personlige Egenstaber, der i Reglen hefte ved Søfolk, er det aldeles klart, at Forholdet mellem Skibsføreren og Mandskabet, mellem Mennesker, der i længere Tid skulle leve i et Overordnings- og Underordningsforhold indenfor de samme Skibs vægge, overmaade let kan give Anledning til saadanne Konflikter og Misforstaelser mellem dem, som, dersom de skulle afgjøres ad Retens Vej, kunde antage ganske andre Dimensioner og have ganske andre Følger for de Bedkommende, end de i sig selv fortjene. Er der derimod en forstandig og dygtig Mand, som hovedet er kjendt med Sømandsforholdene, og som ifølge sin Stilling har en vis Autoritet baade ligeoverfor Matroserne og ligeoverfor Skibsføreren, er det sandsynligt, at de allerfleste af den Slags Sager, hvad ogsaa Erfaringen skal have godgjort, lade sig udjevne i Mindelighed ved en saadan Mands Mellemkomst, hvorimod der, som sagt, dersom de skulle afgjøres efter Landets Lov og Ret eller af en Mand, der ikke ifølge sin Stilling har det individuelle Kjendskab til disse Forhold, som maa kræves, og som derfor ikke forstaar ret at tage paa dem, let kan fremkomme Resultater, som ingen af Parterne i Grunden har ønsket. Det ærede Udvalg erkjender selv, at dette er en meget vigtig og væsentlig Gren af Vaterskoutens Stilling, men det er da ikke nok, at man, saaledes som det ærede Udvalgs Flertal har gjort, blot, om jeg saa maa sige, vender sig til det rent Formelle af Sagen, Drettelsen af en Forhviringskontrakt, naar man iøvrigt har Formulerer til den, saaledes at Drettelsen ligesaa godt kan ske hos Mønstringsbestyreren eller hans Fuldmægtig som hos Vaterskouten. Nei, det er netop det særlige Kjendskab og det særlige Die for, hvad det er, hvorpaa det i saadanne Forhold ofte

fommer an, som der her maa lægges Vægt paa. Der kan ved selve Forhviringskontraktens Afslutning meget vel være Spørgsmaal om at indføre Bestemmelser, navnlig overfor de simple Søfolk, der i sig selv maa siges at være urimelige fra Skibsførerens Side, og som Vaterskouten kan forhindre. Ligesaa ofte og maasse oftere vil det Tilfælde indtræffe, at der ved Afregningen bliver Spørgsmaal om at have en saadan overlegen og bekjendt dygtig Mand til at mægle Parterne imellem, og ved hvis Afgjørelse Sagen da skal bero. Dette er for mig den væsentligste Grund til at bibeholde Vaterskoutbestillingen i Kjøbenhavn, hvor der er særlig Brug for den, thi det er aabenbart, at Mønstringsbestyreren maa udnævnes efter Hensyn, som slet ikke have Noget hermed at gjøre. Af ham forlanges der Egenstaber til at fyldestgjøre hans Hverv som Mønstringsbestyrer, der paa ingen Maade børge for, at han tillige vil være istand til at udføre Vaterskoutens Forretninger. Det forekommer mig, at dette er en Betragtning, hvis Rigtighed man ikke kan negte. Naar jeg dertil føjer, at samtlige de Autoriteter, som have været spurgt, og som maa siges at have Sagkundskab i denne Henseende, eller ialfald have haft Velilighed til at kunne skaffe sig en saadan Sagkundskab, inden de afgav deres Erklæring — jeg skal nævne disse Autoriteter, idet jeg ikke erindrer, om det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Bølgfreds nævnedes dem, det er Kjøbenhavns Magistrat, Kjøbenhavns Borgerrepræsentation, Ordsferesocietetet, Sø- og Handelsretten, Skipperforeningen og Sømandsforeningen — naar disse Autoriteter have ment, at det ikke er hensigtsmæssigt at have Vaterskoutinstitution her, har jeg deri et Forsvar for, at jeg bestemt vægrer mig ved at følge Flertallet i denne Sag. Derimod har jeg ikke nogen Betænklichkeit ved at følge Mindretallet i de fleste af dets Indstillinger, og navnlig skal jeg ikke lægge nogen Hindring i veien for at føre Lovforslaget tilbage fra den Form, det har faaet i Landssthinget, til den, det havde, da det oprindeligt blev forelagt af Indenrigsministeren, idet jeg ved at affatte Lovforslaget gik ud fra, hvad jeg ogsaa tror er rigtigt, at der ikke er nogen tilstrækkelig